

Kategorisering	Informant 1	Informant 2	Informant 3	Informant 4	Informant 5
Sektorens egenart	<ul style="list-style-type: none"> - I prinsippet har ikke kultursektoren andre behov - «Det handler om å tilstå fullmakt og da handler det for de som er eiere eller tilskuddsgivere og ressursyttere, altså politikerne og felleskapet, da må de holde en avstand. Og den typen avstand er ikke på samme vis påkrevet innenfor de fleste andre felter». - «Det er noen store utfordringer på kulturfeltet fordi veldig mye av det handler om kulturproduksjon». - «Politikere som skal forvalte fellesskapets ressurser må sørge for at de oppleves som noen som forstår behovene». 	<ul style="list-style-type: none"> - De store (åndelige) tingene i livet. - Armlengdes avstand-prinsippet - «Når vi driver og forklarer noen politikere at, «man må spille ting som folk liker». Hvis man hadde hatt et teater som hadde oppført seg som politikere ville for å få støtte, det er jo ikke noe poeng å støtte. Å skjønne den sirkelslutningen der, det er det du trenger». - «Det er ingen som får mange gyldne anledninger til å levere det store <i>Obamaske</i>. Sånn sett er rollen viktig.» - «De politikerne som skjønner det intuitivt, de blir gode kulturpolitikere. De stopper, skal ikke bry seg om hva som er inni, de skal bare sørge for at, «takk for at du holder på». Og det er på tvers av partigrensene. Det skjønte Langslet. Bakke, han var siviløkonom fra Handelshøyskolen og han forstod det. [...] Ellen forstod det». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Det er også et faktum at kulturbransjen er egentlig ganske stor. Hvis man legger sammen de som lever av kultur på en eller annen måte, så kommer det opp, det er mange flere som lever av kunst og kultur, [...] enn jordbruk, skogbruk og fiske til sammen. Og de har jo sine egne departementer [...] selv om man begynner å snakke om kultur som næring så er jo kultur undervurdert sånn med tanke på betydningen det har både for befolkningen som helhet, men også som arbeidsplass og premisseleverandør for en veldig stor næring egentlig». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Alle departementene er kompliserte og kanskje er Kulturdepartementet veldig komplisert i forhold til størrelsen på porteføljen. Det har ikke så stort budsjett, men det er mye detaljer som en skal ha oversikt over. Og det har vi nok sett at de kulturministrene som har kommet best ut av jobben er de som har brukt mest tid på å sette seg inn i feltet, som har lært seg feltet før de har begynt å utvikle politikk». - «Du må ha en viss peiling på detaljene i kulturlivet for å bli kulturminister». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Jeg tenker heller at betydningen av kultursektoren for andre felt i livet er litt underkommunisert eller underforstått. Det er mye forskning nå som viser veldig tydelig at kultur, bidrar jo til bedre folkehelse, det er viktig for å sette fokus på sentrale ting og utfordringer i samfunnslivet som helhet, og da tenker jeg på dette med demokrati, ytringsfrihet, og både kunnskap og forståelse for det».
Personlige trekk	<ul style="list-style-type: none"> - «[...] at man som menneske har en evne til å ta rede på ting, at man er nysgjerrig, og at man oppsøker det feltet man er satt til å skjønne. Og lytter, det sier de jo alle at de er gode lyttere, altså at man faktisk altså forhører seg, la oss heller kalle det det, om hva som foregår på feltet». - «[...]det er jo klokskap man kanskje snakker om til syvende og sist i sånne sammenhenger som dette». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Ellen forstod det. [...] Men hun kom jo ut med et varme, og det setter kulturlivet pris på, akkurat som alle andre». - «Mine favoritter er folk som hadde rutine nok til ikke å skulle ut og markere seg så mye, men som hadde respekt for fagfeltet [...] og som ikke trengte å bevise noe. Det er de som må stå inntil deg og ta æren, det <i>Trumpske</i>. [...] De gode, rutinerte politikerne som ikke trenger det, det likte jeg». 		<ul style="list-style-type: none"> - «Du kan legge merke til, ganske symptomatisk, hvor interessert en politiker er i fagfeltet: står han igjen og tar spørsmål, så kan han det, og er interessert. Hvis ikke så er han ikke så interessert i selve faget». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Hvis det er en kulturminister som jevnlig har fulgt med i kulturfeltet og vært interessert, fulgt med på hva som har skjedd, vært en delaktig [sic] i det, så vil de jo ha en større kunnskapsbredde, og vil jo lettere også kunne gå inn og kanskje gjøre riktigere og bedre grep i politikken med tanke på hva man da trekker frem og ønsker å satse på».

	<ul style="list-style-type: none"> - «Og en kulturminister med et roffeste videre enn, eller annerledes enn, virkelig mainstream makt, er et gode, etter min mening». - «En maktpolitiker ender jo med å gi tydeligere signaler og utvetydige og ugjenkallelige beslutninger. Kampen er tapt». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Det å ikke kunne gå til noe, applaudere det og selv ikke synes, og de som skal stå foran». - «Så for den riktige politikeren, en Obama-retoriker, den som holder talene, så kunne den posten vært helt avgjørende. Det er en statsråd som kan gjøre ting for nasjonen som ellers bare dukker opp i kongens nyttårstale, rosetog osv.» - «Vi er jo litt som barn i denne bransjen. Når Trine kommer og sier, «Æ like kultur» blir alle sånn «oooo!». Vi liker at folk bryr seg. Man ser på de statsrådene som lykkes i andre felt også. Hvis velgerne føler at dette er bare en karrierepolitiker som bare er innom på vei et annet sted, så liker verken bønder, fiskere, industriarbeidere eller kulturfolk deg». - «Trenger ikke nødvendigvis å få vilja de gjennom, men du må bli sett. I barnehagen og i livet». 			
Faglig bakgrunn	<ul style="list-style-type: none"> - «[...]like lite som en samferdselsminister behøver å være bilfabrikant eller veiarbeider, så trenger en kulturminister å ha hørt hjemme i kulturen. Men det gjør naturligvis jobben med å orientere seg enklere hvis man har litt kunnskap fra før av» - «det er fullt mulig for et menneske som har nådd en såpass høy posisjon innenfor, skal vi si, maktstrukturen eller hierarkiet i Norge som å bli statsråd, det må man regne med også er et menneske som evner å orientere seg. Og derfor ikke 	<ul style="list-style-type: none"> - «[...]noen drømmer veldig om å klappe inn de som har greie på ting, det trenger ikke å være så veldig bra. Jeg tror for eksempel at møtet med politikken kan bli ganske brutalt». - Ellen satt jo ikke så lenge, det ble et drøyt år vel, og gikk inn i dette med svær entusiasme, men møtte vel på den hverdagen med at det er veldig mye sånne små ting du skal beherske. Så det er ikke alltid en fordel å få inn de typene der, vil jeg si». - det høres ut som en forbanna god idé i utgangspunktet og så 	<ul style="list-style-type: none"> - «[...] den tiden er forbi da man sier at en god leder kan lede hva som helst. Det er helt åpenbart at man trenger kunnskap om den sektoren man skal lede». - «Det er ikke det viktigste for å bli en god kulturminister. Du må ha forståelse for feltet, men du behøver ikke å være en stor kunstner selv for å bli kulturminister». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Og feltet er så stort også. Selv om hvis du har vært for eksempel musiker er det ikke sikkert at du kan noe om mediepolitikk for det. Og motsatt». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Hvis du kommer inn fra helt andre sektorer og egentlig har null peiling på det, så er det ikke sikkert at det er det beste verken for deg eller for sektoren eller for en regjering». - «Men hvis man har kulturminister som ikke forstår noe av kjernebolkene i det, så blir det veldig vanskelig»

	trenger å ha noen spesiell forhåndskunnskap».	treffer de politikken på en ganske sånn (dunk) måte. - «Men legg merke til hver gang bransjen ikke er skeptisk, når det blir veldig «åj, dette blir hyggelig!», så skal man også passe seg».			
Politisk bakgrunn	- «Det viktigste er å forstå seg på politikk. Altså politikken vesen, politikken mekanismer. Det er viktigst å være politiker. Helst en erfaren politiker [...] Altså en som har posisjon og innflytelse i det politiske apparat, i det politiske miljø. Mens altså først og fremst handler det om politikk.»		- «Da handler det selvfølgelig om politisk gjennomslag. I regjeringen sitter budsjettbehandlingene. Så sitter politikerne fra de forskjellige departementene og slåss for sine felt for å få sin andel av statsbudsjettet til sine felt. Og da er det viktig både å kunne det politiske spillet og håndverket som ligger der, og ha en politisk tyngde i sine partier». - «[...] for å få gjennomslag så må du kunne det spillet, det politiske spillet. Så det er klart, erfarne politikere sånn sett vil være en fordel hvis de er i stad til å sette seg inn i og forstå de tingene som er spesielle for kulturfeltet». - «Det er klart det er viktig å kjempe for feltet og få riktig mye ressurser. Og så handler det om prioritering innenfor feltet også. Så er det mye som også handler om tenkning, kulturpolitisk tenkning er jo også viktig. Hva man legger vekt på og hvordan man ordlegger seg blir jo også veldig viktig.»	- Har man liten politisk erfaring faller man fort gjennom: «først i de interne regjeringdiskusjonene, og så gjerne også i møtet med fagdepartementet og gjerne også i Stortinget. Så det er nesten viktigere å ha det politiske håndverket, de politiske erfaringene med seg enn å være, ha bakgrunn fra selve feltet». - «du må kjenne politikken, åpenbart, du må vite hvordan du får ting gjennom i regjering, hvordan du får til gjennom på Stortinget, hvordan en utnytter embetsverket, å bruke fagfolka som sitter i departementet».	
Flertall- eller mindretallsregjering	- «Når det er flertallsregjering forflyttes makten til departementet [...] Det er for kulturfeltet egentlig ikke et gode. Det er ganske paradoksalt fordi som samfunnsborger vil man jo ønske seg et handlekraftig og effektivt statsapparat som virkelig kan agere og kan få ting gjort. Da er	- Flertallsregjering skaper arroganse - «en sånn maktarroganse som folk heier på hvis de er på din side, men som du blir rasende på hvis de er mot deg» - <i>Flertallsregime</i> gir en egen gjennomføringskraft		- For kulturministeren er det enklere å sitte i en flertallsregjering. - «Hvis det er en rødgrønn regjering er det en fordel med flertall. Hvis det er sånn som det har vært nå med en Høyre-FrP-regjering har det vært en fordel for oss i kulturlivet at	- «Det er klart at de satt jo i en flertallsregjering, så de kunne jo gjøre hva de ville. Så det som har vært interessant de siste årene [...] er at [...] organisasjoner og kulturlivet har et mye større spillerom enn man hadde i mange år». - En flertallsregjering kan fort bli statisk

	<p>en flertallsregjering selvfølgelig tjenlig. Men når det gjelder å få sine interesser synliggjort, tydeliggjort og kanskje også vinne fram i en interessekamp, så er selvfølgelig en mindretallsregjering, som er nødt til å tillate Stortingsbehandling, langt å foretrekke».</p>			<p>det er en mindretallsregjering».</p> <ul style="list-style-type: none"> - «Mindretallsregjering må manøvrere seg fra sak til sak [...] og det gir oss på utsiden større handlingsrom». - «[...]sånn som det har vært nå så har jo regjeringen lagt opp til en del kultursaker i statsbudsjettet der man har kuttet ting eller ikke økt ting som de vet at de vil tape på Stortinget, som en slags lynaveleder for andre saker». 	<ul style="list-style-type: none"> - «[...] du kan si at fordelene med en flertallsregjering er at de, hvis de da er positive til de feltene man ønsker skal fremmes så er det en god ting, og samtidig så kan det jo gi en litt annen dynamikk hvis de ikke er det med tanke på at det da kan justere noe kurs».
<p>Posisjon i partiet og i regjeringen</p>	<ul style="list-style-type: none"> - «Anne Enger Lahnstein er en interessant person også. Hun var partileder og anti-EU-kampanjedronning og hadde enorm autoritet i landet. [...] Hun hadde liten kunnskap men veldig stor interesse og hadde som personlighet en sånn appell, en tiltro og tillit på det tidspunktet, så hun kunne agere på feltets vegne på en veldig interessant måte». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Alle disse ministerne har det til felles at ingen av dem har vært særlig mektige i regjering, men noen har blitt det fordi de har hatt roller. [...] Fordi Valgerd var leder av sitt eget parti, fordi Anne var det, fordi Trine er det, så kan de komme til å ha en annen type innflytelse på politikk enn ellers, fordi de skal tildeles noen politiske seire». - «En partileder som velger det [kulturministerrollen], da velger man det av én av to grunner: noen fordi de sier at de er interessert i kultur, og andre ganger gjør de det fordi partilederen skal være i regjering og har et behov for et lite og oversiktlig departement. Så tror man at kultur er enkelt, at det tar mindre tid og at det ikke er så krevende.» - «Men jeg tror helt sikkert at Erna Solberg plasserte folk i den rollen som fulgte hennes økonomiske politikk lydig, og som dermed ikke hadde behov for å vinne noen store seire i kulturpolitikken fordi det kom ikke til å bli så mye». - «Hvem har blitt tildelt plass til å skinne? Det tror jeg 	<ul style="list-style-type: none"> - «Nei altså, det er ofte sånn, det påstås i alle fall i media, at det å bli kulturminister er en sånn slags statsrådsskole. At man setter folk man har tro på skal gjøre en politikerkarriere fremover, at det er liksom en sånn begynnerpost for vordende politikere. Og det er jo litt synd». 	<ul style="list-style-type: none"> - Partiledere i regjering har jo sitt eget utvalg med bare de, der de diskuterer seg i mellom. Det er klart det, når du sitter som kulturminister da, så sitter du helt inn der hvor ting blir diskutert og vedtatt også. Det er en fordel. Hvis du da bruker den makten til å jobbe for ditt departement. Ikke bare som partileder. Hvis du bruker den makten, så har du en makt der». - «Det er andre hensyn å ta. Sånn som da Thorhild Widvey ble satt der, da ville Erna Solberg ha noen som var tøff nok til å ta kritikken, som ikke hadde noe prestisje på det» 	

		forresten er rimelig avgjørende. Hvem har fått lov til å gjøre noe ordentlig? En ting er Giske, men det er Stoltenberg som gir ham rommet.»			
Forholdet til embetsverket	- «Og embetsverket er jo sjakk matt og fordi de blir satt sjakk matt med en minister som åpenbart ikke forstår feltet. Da kan ikke de agere heller. Da driver de egentlig bare brannslukningsarbeid».	- «Det er nesten alltid det viktigste: å ha en politiker som skjønner, om du ikke skjønner hele feltet først, så må du i hvert fall forstå hvordan det er å jobbe med et byråkrati. Altså respektere fagligheten i departementet, høre på dem[...]»		- «Så da er det viktigere at det er gode statssekretærer og politiske sekretærer og rådgivere som de får med seg, men nesten like viktig er jo at de som er ansatt i departementet kan sine ting, og kan også gi gode råd opp til en politisk ledelse».	
Legitimitet	- «[...] hvis vi stoler på at politikeren virkelig har skjont hva det handler om, så kan mange av oss godta prioriteringene selv om de ikke faller til vår fordel». - «De er der og kaster glans, med andre ord skaper oppmerksomhet, sikre legitimitet, som er en viktig oppgave når det er det feltet du er satt til å skjotte. [...] Så går det der en grense også, for plutselig blir du partyprins i stedet for gallionsfigur eller fanebærer».	- «Det at disse menneskene kommer og sier at det er på tide at kunstnerne snakker mer markedsspråk, og synes at det er fornuftig, Det er det ikke. Det blir de veldig provosert av, spesielt de to siste statsrådene. [...] Så de trenger ikke fortelle oss det at vi trenger et marked. Men vi trenger ikke mer. For det er dette lille rommet her vi skal ta vare på».	- «Og det handler veldig mye om terminologi, at man kan snakke det riktige språket for feltet. [...] sier du til en kunstner at «jeg skal hjelpe deg å utvikle ditt markedspotensiale» så blir kunstneren veldig sint fordi det har veldig negativ klang[...]. Hadde du i stedet sagt til en kunstner, «nå skal vi hjelpe deg med å nå ut til et stort publikum», som egentlig betyr akkurat det samme, da sier kunstneren, «ja, flott, gjør det!»».	- «Det er klart at den kreden og tyngden du har [...] vil jo kunne bety noe for altså hvordan du som kulturminister blir fremstilt, og hva slags kred eller diskred du får i media og selvfølgelig også kulturlandskapet». - Man vil få kred av å fronte feltet på en positiv måte og øke bevilgninger. - «Så det at man kan stå og delta i diskusjoner og vise at man har kunnskap og forståelse for det, det tror jeg nok er med på å gi kred».	
Annet	- «Den [kulturpolitikken etter 2013] har endt med å være anonym. Den vil bli forbundet med en periode hvor det ikke ble truffet bevisst valg om hva slags, det ble ikke gjort noen reelle, synlige politiske prioriteringer på kulturfeltet. Det ble bare spart, det ble økonomisert. Så alle satt misfornøyde igjen». - «Til syvende og sist vil det dreie seg om den enkelte. Det er en slags fortrøstning også i det. Det er personer og personligheter det vil komme til å handle om, det er også politikens vesen».	- «Hvilke statsråder som har hatt fingra borte og som ikke har hatt armlengdes avstand inne som begrep. Og de aller fleste av dem er Arbeiderpartiet. Likevel stemmer de fleste av oss den veien fordi de kommer med mere penger, men de legger seg mer oppi».		- «Trond traff du jo alltid, han kunne de ta en prat med. Mens Thorhild og Linda måtte du be om møter for de var jo sjeldent ute i felt». - Både Trond og til dels Anniken og Hadia tok alltid i mot spørsmål. I en hvilken som helst setting i pressekonferanse. Thorhild Widvey og Linda Helleland gjorde aldri det. De leste fra manus, og så var den seansen over.	

Norges kulturministre 1981 til 2018

Statsråd	Informant 1	Informant 2	Informant 3	Informant 4	Informant 5
Lars Roar Langslet (H) 1981-1986		- «Willoch og Langslet, det var ganske stilig.»		- «Det var jo politikere med visjoner, det var jo Langslet åpnet jo kringkastingsmonopolet, det var jo ganske kontroversielt».	- «Langslet var jo den som åpnet medie-Norge. Og han var jo sånn som kanskje mer kom fra intelligensiasiden enn enkelte av de andre som har vært etter ham. [...] Han var vel kanskje mer et solid kunnskapsmenneske enn en karismatisk politiker».
Hallvard Bakke (Ap) 1986-1989					
Eleonore Bjartveit (KrF) 1989-1990		- «Det var en parentes» - «Syse og Bjartveit var jo en skandale»			
Åse Kleveland (Ap) 1990-1996		- «Åse hadde vært et fagforeningsmenneske i mange år i musikerforbundet og hadde en veldig analytisk inngang til det, så hun satt jo lenge og lærte seg politikk». - «Brundtland hadde blitt varm nok i trøya til, da startet den trenden med folk utenifra. Åse var jo en dronning. Hun hadde jo begge deler. Hvis du finner det der, det representative, tråklippende, strålende, med tung kunnskap og integritet og alt på en gang. Så hun fremstår som <i>the shining star</i> blant kulturministre.»	- «Åse Kleveland som kom fra, som leder fra Musikernes Fellesorganisasjon, eller musikerforbundet het det vel på den tiden, og visste veldig mye om hvordan hele arbeidsmarkedet og hele bransjen fungerer og hvilke forhold og hvilke relasjoner man har til det organisatoriske arbeidet».	- «Åse Kleveland, hun hadde jo faglig bakgrunn, men også organisatorisk bakgrunn og politisk bakgrunn, så hun visste hva hun gjorde. Og hun fikk gjennomført mye».	- «Åse Kleveland var kanskje den som kanskje sitter igjen med et av de bedre rennomméene. [...] Jeg tror nok at Åse Kleveland, hun hadde i alle fall mye nytt av sin sceneerfaring, altså måte å møte folk på, snakke. Hun vant nok ganske mye på det».
Turid Birkeland (Ap) 1996-1997					
Anne Enger Lahnstein (Sp) 1997-1999	- «Anne Enger Lahnstein er en interessant person også. Hun var partileder og anti-EU-kampanjedronning og hadde enorm autoritet i landet. Det var hun som ble kulturminister, som overrasket alle. [...] Hun hadde liten kunnskap men veldig stor interesse og hadde som personlighet en sånn appell, en	- Valgte nok kulturministerrollen fordi det var overkommelig å kombinere med partilederrollen. - Opplevde henne som veldig lyttende fordi hun var en dreven politiker			

	tiltro og tillit på det tidspunktet, så hun kunne agere på feltets vegne på en veldig interessant måte. Men det var på en måte personlighetsfenomen det også»				
Åslaug Haga (Sp) 1999-2000					
Ellen Horn (Ap) 2000-2001	<ul style="list-style-type: none"> - «I Ellens tilfelle var det veldig mye viktigere å få statssekretæren i tale, og ikke minst embetsverket. Embetsverket ble tungt belastet i hennes tid. Eller tung beleiret, kan man kanskje si». - «ubrukelig som kulturminister og uegnet og uriktig utnevning». - «hun hadde jo ingen autoritet i det politiske miljøet, ingen autoritet i departementet og var i den forstand en fryktelig dårlig representant for oss[...]. Hun forstod oss, men hun kunne ikke gjøre noe med det». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Ellen satt jo ikke så lenge, det ble et drøyt år vel, og gikk inn i dette med svært entusiasme, men møtte vel på den hverdagen med at det er veldig mye sånne små ting du skal beherske. Så det er ikke alltid en fordel å få inn de typene der, vil jeg si». - «hun kom jo ut med et varme, og det setter kulturlivet pris på, akkurat som alle andre» 		<ul style="list-style-type: none"> - «Det var ikke særlig vellykket. Men hun hadde veldig liten politisk erfaring fra det nivået. Da faller man fort igjennom [...]». 	
Valgerd Svarstad Haugland (KrF) 2001-2005		<ul style="list-style-type: none"> - Valgte nok kulturministerrollen fordi det var overkommelig å kombinere med partilederrollen. - Opplevde henne som veldig lyttende fordi hun var en dreven politiker - «Valgerd vernet KORK. Det gjorde hun faktisk. Der oppførte hun seg som en Arbeiderparti-dame. Går inn i Generalforsamlingen i NRK og sier KORK skal leve. Det går ikke an! Altså, det går an. Men det er ganske forbløffende» 		<ul style="list-style-type: none"> - «Valgerd Svarstad Haugland var jo også en god kulturminister for hun tok grep på faglig bakgrunn når det gjaldt NRK og andre ting. Hun gjennomførte ting». - «Så er det noen som, Valgerd valgte nok kulturministerposten fordi hun skulle ha tid til å være partileder også. Nå viste det seg at hun hadde jo et godt grep om Kulturdepartementet likevel». 	<ul style="list-style-type: none"> - «[...]Valgerd Svarstad Haugland, som jo ofte ble liksom, ikke fikk så god kred i mediebildet, men som jo, ja, det kom jo kulturmelding, altså det skjedde jo en del ting i hennes periode, men hun hadde mye pes i media. [...] Jeg husker vi snakket om at hun fikk ufortjent mye pepper i den perioden».
Trond Giske (Ap) 2005-2009	<ul style="list-style-type: none"> - «Så har du en maktpolitiker som Trond Giske som altså har veldig mye makt, og som er veldig opptatt av makt. Det er det han er opptatt av. Og så lenge han påtar seg interessene 	<ul style="list-style-type: none"> - «Jens Stoltenberg tildelte Trond Giske et satsningsområde. Det passet fint på den tiden, og det det ble et politisk veldig positivt prosjekt». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Både fordi at han jo har stor tyngde i partiet sitt, og er en helt åpenbart en maktspiller politisk sett. Samtidig som han har vokst opp i kulturlivet og har deler av vennekretsen 	<ul style="list-style-type: none"> - «Så har vi selvfølgelig Trond, Giske, som åpenbart kunne sine ting, for han har en viss faglig bakgrunn, kan politikken og har en enorm arbeidskapasitet og brukte jo 	<ul style="list-style-type: none"> - «Han var kanskje ikke den som lyttet mest, eller var kjent for å lytte mest til altså ulike deler av feltet. Han hadde sin agenda og klarte å kjøre den, og hadde jo da støtte i

	<p>for ett felt, så er det på det feltets vegne han vil utøve sin makt. Og da blir han klart en interessant mann for oss å ha med å gjøre».</p>	<ul style="list-style-type: none"> - «Jeg tror hvis han hadde operert i en periode hvor det hadde vært mye mindre penger, så [...] hadde det blitt krangling. Han går over den kanten som veldig mange andre stopper ved». - Når en politiker bli anerkjent for dyktighet på det nivået der, er det ganske brutale greier. Det er omtrent som å skryte av en bokser som er god til å slå ned en annen type. [...] At du tør å satse på at noen hater deg, men de føyer seg nok etterhvert fordi makta rår. 	<p>sin «her». Samtidig så vet jeg jo at han i Kulturdepartementet er en av de mest upopulære kulturministrene som noen gang har vært, samtidig som han skaffet mye penger til feltet. Så administrasjonen hans hatet den måten han var kulturminister på, vet jeg fra ryktebørsen [...] Det kan være hans personlige stil, og selvfølgelig at han blandet seg opp i ting som administrasjonen er vant til å ha frie tøyler på. Fordi han hadde for mye detaljkunnskap, vet jeg noen sier».</p>	<p>veldig mye tid på å dra rundt til organisasjoner, institusjoner og snakke med folk, lære seg ting. Men han visste også å utnytte embetsverket. Han var et raskinn i departementet. Han hadde klare tanker om hva han ville gjennomføre og han gikk direkte på de stakkarene han trengte for å utvikle sin politikk. [...] Det var ikke alle som var like glad for det».</p> <ul style="list-style-type: none"> - «Trond var også såpass heldig at han hadde en regjeringserklæring med den 1 prosenten i ryggen». 	<p>regjering for å gjøre det. [...] Det var jo mye, altså, humor og snakk om Giskes korte armer».</p> <ul style="list-style-type: none"> - «Jeg tror ikke det var så lett å rokke Trond Giske hvis han hadde bestemt seg for noe. [...] Jeg er ikke så sikker på at det var så lett, fordi han hadde en visjon og har klart å gjennomføre det også».
<p>Anniken Huitfeldt (Ap) 2009-2012</p>		<ul style="list-style-type: none"> - Hadde også i seg den effektiviteten og viljen man så i Giske - Var heldig med å sitte i en periode hvor kulturpolitikk var viktig i regjeringserklæringen 		<ul style="list-style-type: none"> - «Hun visste nok ikke helt hvordan det var å være fagstatsråd i et område der streiken først og fremst var retta mot departementet og ikke mot arbeidsgiveren. Og hun greide nok ikke å håndtere den konstallasjonen». - «Hun satte heller ikke noe andre sterke spor etter seg. Mye fordi at Trond har [...] satt i gang så mange prosesser at hun hadde nok mer enn nok med å følge opp det». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Anniken Huitfeldt, hun hadde mange betydelig tro til, da hun ble kulturminister. [...] Jeg er ikke helt sikker på at alle ble like begeistret når det kom til stykke. [...] Både jeg og mange i feltet opplevde nok at hun var Giskes, ja epigon da, at hun gjennomførte på en måte den politikken som var lagt. Jeg tror ikke at man opplevde at hun hadde en tydelig egen stemme inni det».
<p>Hadia Tajik (Ap) 2012-2013</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Den ideelle kulturminister - «[...] et usedvanlig kunnskapsrikt menneske som setter kunnskapstørsten foran alt, som er veldig opptatt av, og i stand til, å tilegne seg kunnskap og til å forstå det hun til enhver tid befatter seg med, og som i neste omgang er villig til å anvende makt. [...] Så hun pådro seg stor tillit på veldig kort tid». - «For eksempel Hadia Tajik var jo ung. Så også det er jo ikke et absolutt kriterium. Det er jo så mange måter å være klok på». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Så rakk vi aldri å finne ut om Hadia Tajik har noen brutale sider ved siden av å være lynende intelligent. [...] Hun er den politiker jeg har vært borti som har tatt tingene kjappest. Dypt imponerende [...] Hun dama der, Hadia Tajik, det er sånn fem minutter etter at hun har fått jobben så kan hun sosiolekten og språket og har lest papirene. Hun var kjapp». - «Det er ikke noen åpenbar fordel å være liten, kvinne, muslim, når du skal gjøre 	<ul style="list-style-type: none"> - «Satt ikke så lenge. Men hun er jo åpenbart veldig flink til å fange opp ting som skjer. Hardtarbeidende». 	<ul style="list-style-type: none"> - «[...] hun kunne ha blitt en veldig god kulturminister». - «[...] jobba kontinuerlig med å utvikle departementet og feltet». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Hadia Tajik ble jo ikke sittende så veldig lenge. Hun var jo veldig annerledes, et friskt pust inn. Både det at hun, ung, litt annen bakgrunn, også den multi-etniske bakgrunnen hennes gjør jo kanskje til en litt annerledes kandidat, så er det kanskje litt vanskelig å vurdere hva hun fikk inn».

<p>Thorhild Widvey (H) 2013-2015</p>	<ul style="list-style-type: none"> - «Vi trodde nok alle at, hun var jo en ganske erfaring politiker, hadde hatt ministerpost før og [...] her får vi en autoritet. Men så skjedde da det at hun på en måte tok litt for lett på kunnskapstilegnelsen sånn at hun etter hvert ble hun opplevd som en lettvektet rent faglig. Da mistet feltet tillit og da mistet hun støtte i feltet, og det forplanter seg tror jeg da hvilken autoritet hun får innad i regjeringen og ganske riktig ble hun til slutt til og med skiftet ut». - «hun forhastet seg og tok ikke rede på ting, var ikke presis nok i utsagnene hun kom med». - «Jeg tror kanskje at Widvey, hadde hun fått sitte så hadde hun faktisk komme litt opp og stå, kommet seg opp på hesten. Det kunne ha skjedd noe». 	<p>karriere i Norge i 2018. Men utover det: dritsmart»</p> <ul style="list-style-type: none"> - «Så vi var nok litt preget av det: plutselig forsvant hun[Hadia Tajik], så forsvant Kulturloftet, så ble alle sure for det kom en regjering inn og gav oss mindre penger. Så det preger nok bransjens mugne skepsis til Thorhild Widvey i starten». - «Samtidig er dette den statsrådsduoen som har satt i gang mest ting på egenhånd» - «Hun sier, «jeg har reist rundt i Norge i et halvt år [...]og jeg ser helt tydelig at vi trenger en talentsatsing». Og hvor hun hadde sett det, og hvilke fakta hun baserte det på, det vet vi ikke. Og det tror jeg bare er fordi hun hadde lyst». - «Hun var en dreven politiker, [...], så hun var jo tross alt en dame som kunne rollen». - «Du må få over en følelse av at du bryr deg. Det har vært lite, ingen av dem [Widvey, Helleland] var fabelaktige på det». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Altså, hun fikk jo mye pepper fra kulturbransjen. Men hun hadde jo likevel en større tyngde, sett i ettertid, enn det Linda Helleland har hatt. [...]Hun fikk gjennomført mer i praksis, og var vel kanskje en dyktigere politisk håndverker kanskje. Vi får se hva ettertidens dom blir». - «Jeg tror kanskje at hun viste større politisk håndverk allikevel, samtidig så er det jo en del ting, for eksempel det veldig plutselig opprettelsen av Kulturtanken som Widvey gjorde som har jo vist seg å være ganske lite gjennomtenkt. [...] Dårlig politisk håndverk». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Widvey var jo en dreven fagpolitiker, men hun hadde liten bakgrunn fra kulturfeltet og heller ikke så mye interesse for det». - «[...]vi kan mistenke Thorhild Widvey at hun ble satt i den posisjonen av Solberg for å skjære ned. Altså kutte på budsjettene, eller ikke videreføre løftet fra de rødgrønne. For Widvey hadde ikke noe politisk prestisje i det prosjektet. Hun skulle ikke bygge seg opp som politiker». - «[...] gjorde veldig lite, ikke hadde noe uttalt kulturpolitikk, ikke hadde noen visjoner, men var mer en administrator for departementet i en periode». - «Så sitter vi igjen med litt sånn dårlig politisk håndverk på en del ting. Det er tydelig at hun ikke hadde helt kontroll på feltet, på faget». 	<ul style="list-style-type: none"> - Har hatt lite kred - Vanskelig rolle fordi regjeringen ikke prioriterte kulturen - «Deler av feltet, sånn som jeg opplevde det, ble nok litt mildere stemt mot slutten av perioden hennes, fordi [...] de hadde vendt seg til. Men i alle fall så tror jeg man opplevde at hun etter hvert skjønte det, [...] og jobbet for å skjønne mer». - «[...] det gikk nok litt ord i kulturfeltet da hun ble byttet ut, det var jo litt synd for nå hadde hun kommet seg opp på et nytt nivå. [...] jeg tror nok hun vil få et noe bedre ettermåle når man ser på det i ettertid enn hun kanskje hadde i sin tid». - «Mange begynte vel fort å savne henne etter at Linda Helleland hadde vært «utpå» et par ganger».
<p>Linda Hofstad Helleland (H) 2015-2018</p>	<ul style="list-style-type: none"> - «[...] hun har <u>ingen</u> tillit i kulturfeltet over hodet. Hun ble anonymisert til slutt. Da satt alle stille og ventet på at hun skulle bli flyttet på. Hun hadde ingen peiling og utviste ingen interesse heller». - «Jeg tror ikke hun var det minste interessert i dette feltet over hodet. Hun var interessert i idretten, så hun ble en idrettsminister». - «Det er ikke en aktør i kultur-Norge som mener at hun gjorde en god jobb. Og det handler rett og slett om at hun ikke utviste noe interesse. Hver gang hun uttalte seg så bomma hun, i alle fall i svært mange av tilfellene». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Hun tok egentlig mest vare på idrettsiden av ministergjerningen. Og det kan godt hende hun gjorde bra, hva vet jeg». - «Hun hadde verken noen særlige følelser for, eller interesse for, eller kunnskap om hvordan hun skulle representere kulturfeltet i det hele tatt». - «Hennes fravær av interesse, så kan jo hun si «nei, det er slett ikke sant», men det hjelper ikke det hvis det oppleves sånn». - «De kan godt komme og si at vi må kutte penger i dette her, men vi vil at de skal si voksne 	<ul style="list-style-type: none"> - «Linda Helleland har jo til dels blitt latterliggjort i kulturfeltet ut fra at hun hadde veldig lite greie på det på forhånd. [...]Så hun ble veldig upopulær på kulturfeltet fordi hun ikke klarte å bruke vår terminologi. Så hun drev og snakket næringslivsterminologi». - «Hun hadde jo en del prinsipper og grunnleggende holdninger som vi har opplevd som problematisk og som på en måte har handlet om å prøve å løse et problem som i liten grad eksisterer, med virkemidler som snarere virker motsatt». 	<ul style="list-style-type: none"> - «Thorhild og Linda som kanskje ikke var så veldig interessert i selve kulturfeltet, men mer interessert i å være minister, og Linda som bruker det som et springbrett til å komme videre». - «[...]hun var jo helt klart mer interessert i å være sportsminister enn å være kulturminister». - «Hun ville opp og frem. Hun ville jo ha andre departement. Det er springbrettet hennes. Så hun brukte det jo som et steg i veien opp på departementshierarkiet». - «Det er jo ingen interesse! Det er ikke noen svar, heller. I alle 	<ul style="list-style-type: none"> - Lite kred - «Og det er vel ikke så mange andre som har vært strålende fornøyd heller. Kanskje idretten? Hun har gjort en god jobb med å rydde feltet for idretten, det skal hun ha all ære av». - «De ganger jeg opplevde henne har hun stort sett ikke fremstått som veldig tung og troverdig og interessert. [...] har vel heller ikke vist veldig tydelig at hun har altså tilstrekkelig eller kunnskaper [sic] om, og det går vel kanskje også på at hun egentlig kanskje ikke er så interessert. Det vet jeg jo ikke,

	<p>- «Helleland tror jeg ikke noen ville hatt noen forventninger til at ville endret seg uansett hvor lengre hun satt, på vårt felt. Så får hun slå seg på skulderen av idrettsprestasjonene sine».</p>	<p>ting om det. Det opplevde vi nok ikke med henne».</p>		<p>fall ikke noen vettuge svar, ikke noen svar som er velfundert eller gjennomtenkt. Bare sånn «Nei, sånn må det bli. Vi har ikke noen penger». Det er liksom det som har vært svaret».</p>	<p>[...]. Men hun har ikke gitt det inntrykket at hun er, at dette er noe hun virkelig brenner for».</p> <p>- «Så jeg synes jo egentlig ikke at Linda Helleland nødvendigvis gjør sånn kjempegod figur i den nye rollen heller. Synes jo det ligner, det er gjenkjennelig»</p>
--	---	--	--	---	--